

जाहिरातीचे दर.
हालील पस्यावर चोकरी
करावी.
व्यवस्थापक, अर्थ,
'दुर्गाधिवास' पुणे ८.

अर्थ

वर्गणचे दर.
वार्षिक वर्गणी
रु. ४
(टपाळ फैरील माझ)
किंकोळ अंकास
दोन आणे.

संपादक—प्रो. वा. गो. काळे

सहसंपादक—श्री. वा. काळे

वर्ष ११

पुणे, बुधवार तारीख २१ मार्च, १९४५

अंक १२

व्ही. पी. बेडेकर
आणि सन्स लि.
मुंबई.
मसाल्याचे
व्यापारी
पुणे इंडिया—
द. ना. हेजीब

शुद्ध निलगिरी तेल.
नोगी आणि कं. मुंबई ४

दि सुप्रीम बँक ऑफ इंडिया लिमिटेड

हेड ऑफिस : गणपतगांवी बेळगांव

शाखा : लक्ष्मीपुरी कोल्हापुर

खेळते भांडवल १५ लाखांवर

—डायरेक्टर चौटे—

श्री. पस. जी. पंत बाळेकुंदी, B. A., LL. B.
चे अरमन.

श्री. पल. पस. आजगांवकर, श्री. पंत. के. सामंत,
श्री. पन. व्ही. सामंत, श्री. पी. प. तेंडोळकर, श्री. जी.
पन. कलघटगी, श्री. डी. आय. गाडवी, श्री. आय.
एम. मुंगुरवाडी, श्री. डी. व्ही. पोरवाल, श्री.
डी. आर. अनगोटकर, श्री. आर. डी. गुरुलहोस्त्र, श्री.
जी. जी. वोर्लिंग.

आकर्षक दराने मुदतीच्या ठेवी.
स्वीकारल्या जातात.

बँकिंगचे सर्व उद्यवहार केले जातात.

अधिक माहितीसाठी दिला अगर भेटा.

एस. एज. सामंत,
मैनेजिंग डायरेक्टर

दि प्रेसिडेन्सी इंडस्ट्रियल बँक लिमिटेड,

प्रेसिडेन्सी बँक विलिंडग, पुणे.

मुंबई शाखा : इस्माईल विलिंडग, फोर्ट, मुंबई.

अधिकृत व विक्रित

काढलेले भांडवल	रु. १०,००,०००
खपलेले भांडवल	रु. १०,००,०००
जमा शालेले भांडवल	रु. ३,६७,९५५
एकूण खेळते भांडवल	रु. ३५,००,०००

मद्रास, सोलापूर, नगर व मुंबईवर ड्राफ्ट्स दिले जातात.

शेअर सर्टिफिकेट्स तयार आहेत. तरी शेअरवाचतन्या पावत्या
पाठवून दिस्यावरोवर सर्टिफिकेट्स पाठविण्याची व्यवस्था होईल.

गो. घो. जोगलेकर

वी. ए. (ओ.), वी. कॉम., एलरल. वी.,

मैनेजर

चिं. ट्रिवक चितके

मै. डायरेक्टर

विविध माहिती

हिंदुस्थानांत ब्रिटिश मोटारीची आयात

दहा अश्वशक्तीच्या दोन हजार ऑस्ट्रिन मोटार गाड्या हिंदुस्थानांत येण्याचा संभव आहे, सदरहु गाड्यांच्या रिंगमीची फेड इंग्लंडकडून येणे असलेल्या स्टार्टिंगनधून व्हावयाची अगर करून, हे समजत नाही.

मुंबई शहरांतील दिवे

मुंबईतल्या २३५ मैल लांबीच्या रस्त्यांवर १०,८०० दिवे असून त्यांपैकी कफ्क २,००० दिवे विजेते आहेत. दर १२० कुटांस एक दिवा असून सध्यांचे प्रमाण आहे. मुंबई शहराला या कामासाठी दरसाळ ११,००,००० रुपये सर्व येतो. जगांतील प्रमुख शहरांशी तुळना करतां सध्यांची मुंबई शहरांतील दिव्यांची योजना अगदीच अपुरी आहे.

चित्रपट धंयाचा आढावा

हिंदुस्थानांतील चित्रपट धंयाचा औद्योगिक, शास्त्रीय, व कलात्मक दृष्टीने गेल्या ३० वर्षांचा आढावा घेणारे एक पुस्तक इंडिपन्डन्ट फिल्म ग्रोट्चुसर्स असोसिएशनमार्फत प्रकाशित केले जाणार आहे.

सक्कीचा युद्धविषयक धोक्याचा विमा

सक्कीच्या वॉर रिस्क इन्झुअरन्सच्या योजनेपुढे मध्यवर्ती सरकारकडे मुमारे ३५ कोटी रुपये जमा शाळे, परंतु दिलेल्या क्लॅम्सची रकम ५ लक्ष रुपयेहि होत नाही.

मोटारीच्या टायसेन्स यात्र्या—कुड्यांचे खाद

अमेरिकेत काही टिकाणी धातूंची बचत करण्यासाठी, मोटारीच्या टायसेन्सच्या पाठ्यांचा सोयाबीनच्यां करण्यात आल्या. कुड्यांना त्या आवडल्या व त्यांनी त्या साण्यास ग्रांभ केला !

मुंबई—बदोदे विजेच्या आगगाड्या !

बी. बी. अंड सी. आय. रेल्वेच्या मुंबई—बदोदे फाटचावरील आगगाड्या विजेच्या करण्याची युद्धेतर योजना आहे. तीस वीज पुरविण्याकरितां चार स्टीम टर्बोइन्स बसवून आपली वीज-पुरवडाशक्ति २०,००० किलोवॅट करण्याचा सुरत इ. कंपनीचा विचार आहे.

युद्धकेयांवर २८ कोटी रुपये सर्व

हिंदुस्थानांत ठेवलेल्या युद्धकेयांबाबत १९४४—४५ असेर एकूण २८ कोटी रुपये सर्व झाला, तो सर्व ब्रिटिश सरकारने सोसला.

जर्मन उद्योगधंयांची मुस्कटदावी

युद्धसमाप्तीनंतर जर्मनीला पुनर्दोक्ते वर काढून दोन विद्युती तरी जागतिक शांतता विघडवतां येऊ नये, या दृष्टीने किंत्येक सूचना अमेरिकेत पुढे येत आहेत. जर्मनीला पूर्णपूर्णे शेतकऱ्यांचा देश बनविणे जागतिक व्यापारवृद्धीस पोषक होणार नाही, या झाडी त्या योजनेस तेथे पाठिंवा मिळत नाही. पांच इंजिनिअरिंग सोसायटीच्या अध्यक्षांनी एक योजना आसली आहे, तिचे अन्यथे जर्मनीचे कूत्रिम तेल व पेट्रोल, स्फोटक द्रव्ये, विमाने, हल्के धातू, पोलाद, नैट्रोजन, इत्यादीचे उत्पादन नियंत्रित केले जाईल. ही योजना अंगरोत आल्यास, जर्मनीला शांततेच्या काळी जरूर ठागणारे उत्पादन करून वर्तून करतां येईल.

रुपयाच्या नोटा

प्रत्येक रुपयाचाल्या नोटेस कागद व छपाई मिळून वेळे गुती-यांश पे एवढा सर्व येतो. आर्टी सेल्पते रुपये व रुपयाच्या नोटा हांची संख्या सारखी झाली आहे आणि रुपयाच्या नाण्यांची संख्या वाढत आहे. रुपयांचे प्रमाण वाढविण्याचे सरकारचे घोरण आहे.

मोटार वाहतुकीची प्रचंद कंपनी ?

रेल्वे बोर्ड, प्रांतिक सरकार व सध्या अस्तित्वात असलेल्या साजगी मोटार कंपन्या, या सर्वांच्या मालकीची एक संयुक्त प्रचंद वाहतुक कंपनी लवकरच, जवळ जवळ एक महिन्यांत, स्थापन होणार असून त्या योजनेबद्दल सरकारकडून येत्या पंथरवड्यांत कांहींतरी सुलासा होईल असा अंदाज आहे. या कंपनीच्या शेअर्स-पैकी ३०% शेअर्स सरकार खरेडी करणार असून ३०% शेअर्स रेल्वे बोर्ड वैंड व उरलेले ४०% शेअर्स इतर वाहतुक कंपन्यांना देण्यात येणार आहेत. ही कंपनी स्थापन झाल्यावर गिरणीवाले, कारखानदार व लढाईच्या कामांत गुंतलेले लोक यांपैकी ज्यांना साजगी परवाने दिले असतील त्या लोकसिरीज इतरांना माल व उतारू यांची वाहतुक करण्यास बंदी करण्यात येईल.

स्वस्त दराने सताचा भुखडा

गतवर्षपिमाणेच १९४५—४६ सालीही मुंबई सरकारने शेतकऱ्यांना स्वस्त दराने पैडपुरवठा करण्याचे ठरवले आहे. गतवर्षी सरकारने तांदूळ व गहूं पिकविणारांस ४३,३०० टन पैड स्वस्त दराने विकली. चालू साली ६०,००० टन पैड मुंबई सरकार खरेडी करून व सांठवून विकणार असून सवलतीचा दर ३५ रुपये टन प्रमाणे ठेवण्यात येईल. त्यासाठी प्रांतिक सरकाराला २१,००,००० रुपये सर्व येणार आहे. त्यापैकी निम्या सर्व हिंदुस्थान सरकार सोसाणार आहे.

मद्रास प्रांतांतील कंझूर्सर्स सहकारी सोसायट्या

मद्रास प्रांतांत १९३८ साली कफ्क ११३ कंझूर्सर्स को. सोसायट्या अस्तित्वात होत्या; आतां त्यांची संख्या १,१९१ झाली आहे. १९३८ साली त्यांनी ३३ लक्ष रुपयांच्या मालाची विकी केली; १९४४ मध्ये त्यांनी ८ कोटी, १४ लक्ष रुपयांच्या मालाची विकी केली.

मिडलंड बैंकची जिंदगी

मिडलंड बैंक द्या ब्रिटिश मोटार बैंकचा ताळेवंदने नोवेंबर १९४४ मध्ये १५ अब्ज रुपयांची जिंदगी दाखविली. कोणत्याहि दुसऱ्या ब्रिटिश बैंकची जिंदगी अद्याप एवढी मोठी झालेली नाही.

दी. डी. टी. द्रव्य प्राणघातक करून ?

प्रथम कुमींच्या पाठीमागिल पायास तें बविरता आणते आणि थोड्याच अवधीत कुमींस अर्धांग वायू होऊन मरण येते. द्या द्रव्याचा तेल किंवा एकाद्वी पूढे द्यांतून उपयोग करावयाचा असतो; स्वतंत्रपणे तें द्रव्य इतके प्राणघातक नाही. सावारगत: १% ते ५% दी. डी. टी. चा ढोस पुरतो, व त्या प्रमाणांत तें मनुष्यास अंगायकारक नाही. हे द्रव्य इतके प्रभावी असले, तरी सर्वच कीटकांचा नाश तें करू शकेलच असून नाही. कांहीं कीटक द्या द्रव्यास दाव न देणारे आहेत!

अर्थ

बँकांचे सरकारी नियंत्रण इट होईल काय?

मि. बैबल हांचे विचार

बँके चेवर ओफ कॉमर्स हा युरोपियन ब्यापारी संस्थेची वार्षिक सभा गेल्या आठवड्यांत भरली होती, त्यावेळी तिचे अध्यक्ष मि. सी. पी. बैबल हांनी आपल्या भाषणात चालू आर्थिक घडामोहँवर आपले विचार व्यक्त केले. बैकिंग बिल व विमा कायदा दुरुस्तीचे विठ हांचे कायवांत रूपांतर हाल्यास त्याचा व्यापारी वर्गवर दिर्घीमी परिणाम होईल, आणि आपल्या स्वतःच्या चेवरच्या सभासदांचे त्यांत नुकसान आहे, असे त्यांनी सांगितले. बैकिंग बिलाच्या प्रस्तावनेते स्वतंत्र व तपशीलवार बैकिंग कायद्याची आवश्यकता निर्माण हाली आहे असे म्हणले आहे; परंतु अशी आवश्यकता सिद्ध मात्र करण्यांत आलेली नाही असे मि. बैबल हांचे म्हणणे आहे. भागीदारांपेक्षा ठेवीदारीच्या हितास जपणे हा बैकिंग बिलाचा हेतु आहे, परंतु तो हेतु कायद्यानें साध्य होईल अशी ठेवीदारांची चुकीची समजूत होणे अनिष्ट आहे, असे त्यांचे मत आहे. केवळ शेडचूल बँकांच्या ठेवीदारांच्या हिताची जपणूक आजचा कायद्याहि करीत आहे, तेव्हा सर्व बँका शेडचूल होण्यास काय हरकत आहे? असा त्यांचा प्रश्न आहे. लहान बँकांचे अस्तित्व अशक्यप्राय व्हावेव व पुरेशा मोठ्या बँकांचीच वाढ होऊ यावी, म्हणजे आजच्या कायद्याप्रमाणेहि त्यांचेवर पुरेसे नियंत्रण ठेवतां येईल, असा मि. बैबल हांच्या म्हणण्याचा अर्थ आहे. मागसलेल्या भागात नव्यानें स्थापन होणाऱ्या लहान बँकांबद्दल त्यांस सहानुभूति वाटण्याचे कारण नसल्यामुळे, मोठ्या बँकांपुरतेच त्यांचे लक्ष मर्यादित होणे स्वाभाविक आहे.

नियंत्रण प्रभावी कसे होईल?

नव्या बैकिंग बिलाने बँकावर देसरेस ठेवण्याचा व्यापक अधिकार रिहार्व बँकेस व सरकारास दिला आहे. सरकारी नियंत्रण प्रभावी होऊ शकत नाही आणि त्या कारणानें ते मुळी नस-सेलेलेच वरे, असा मि. बैबल हांचा अभिप्राय आहे. रिहार्व बँकेस नियंत्रणासाठी आणखी अधिकार देणे आवश्यक असेल, तर रिहार्व बँक ऑफ इंडिया अकृदुरुत करून ते अधिकार तिला या, परंतु नियंत्रण ठेवणे त्या बँकेस जमणार नसेल तर नव्या बिलाने तिला ज्यास्त अधिकार दिले तरी त्याचा कांहीहि उपयोग होणार नाही, असे बँके चेवरचे अध्यक्ष म्हणतात. नियंत्रण करणारास सारासार विचार करण्याची मुभा ठेवल्यास, नियंत्रण वेळोच व परिणामकारक होऊ शकत नाही; कांही विशिष्ट परिस्थितीत विशिष्ट उपाय योजना करावयाची, असे कायद्यानेच सांगितले म्हणजे आपोआप देसरेस चांगली होते, अशी सरकारची बाजू दिसते. विमा व्यवसायाच्या नियंत्रणाचे बाबताहि हीच सरकारची भूमिका असली पाहिजे. बँका व विमा कंपन्या हांस त्यांच्या कल्पनेप्रमाणे व्यवसाय करू देणे ठेवीदारांच्या व विमे-

दारांच्या हिताचे नाही, शा गोष्टीवरच दोन्ही व्यवसायांचे अनुभवांती नियंत्रण आवश्यक झाले, ही गोष्ट विसरता कामा नये.

सामान्य जनतेच्या हिताचे रक्षण

बैकिंग व विमाब्यवसाय धरून सर्वच आर्थिक व्यवहारांत व व्यापारांत व्यक्तींस व्यवहार-स्वातंत्र्य असावे आणि त्यांत राज-सत्तेची अर्थात आकुंचित मर्यादेच्या बाहेर ढवढाठाळ चालू देऊनये असे मत एका टोकास व्यक्त केले जाते तर सामान्य जनतेच्या आर्थिक जीवनाशी जिव्हाळ्याने संबद्ध झालेल्या व्यवहारांत सरकारची सत्ता प्रभावी झाल्यावांचून लोकांची समुद्र व बळवान धेदेवाल्यांकडून होणारी पिळवणूक थांबणे शक्य नाही असा सिद्धांत दुसऱ्या टोकास मांडला जातो. विमा व बैकिंगसारखे व्यवसाय व्यक्ती व मंडळक्या हांचे हातीं असंच नयेत आणि ते लोकहिताच्या जणुकीसाठी व त्याच्या अभिवृद्ध्याच्ये सरकारांने स्वतःच्या कारभाराचे कक्षेत आणावे असे म्हणणारा एक वर्ग आहे, हें लक्षात तेव्हे पाहिजे. व्यक्ति-स्वातंत्र्याच्या कल्पनेवर आघारलेल्या समाजांतहि सामान्य जनतेच्यां हिताचे रक्षण करण्यासाठी सरकारास आपल्या नियंत्रणाचा अंगिकार करावा लागत आहे हें विसरून चालणार नाही. सावकारी नियंत्रणाचे कायदे सर्व देशांमध्ये अमलांत आहेत ते कशासाठी? हिंदुस्थानांत मध्यम व लहान आकारांच्या बँकांची व विमामंडळांची आवश्यकता आहे. पण त्यांचे व्यवहार ठेवीदार व विमेदार हांच्या हितास बाधक होणार नाहीत, पोषकच होतील शा विषयी काळजी घेण्यांत आली पाहिजे ती सरकार व कायदा हांचे वाचून दुसरे कोण घेणार? व्यक्तिविषयक व सामुदायिक धंदे आणि जनतेचे हित हांचा मेळ राजसत्तेनेच धालावयाचा असतो हें लक्षात ठेवले पाहिजे. हिंदी जनतेची परिस्थिति व गरज-हांची प्रत्यक्ष माहिती व अनुभव हांचा अभाव, हेच मि. बैबल सारस्यांच्या टक्केचे मूळकारण होय.

रिहार्व बँकेची पहिली वहा वर्षे

रिहार्व बँकेच्या स्थापनेस पुढील महिन्यांत १० वर्षे पुरी होतात. बँकेच्या १० वर्षांच्या कामगिरीचा आढावा घेताना, “ईस्टर्न एकॉनॉमिस्ट” हें साताहिक म्हणते:—“पहिली चार वर्षे ही मंदी नुकतीच संपूर्ण जाऊन आलेल्या परिस्थितीची होती. स्वतःच्या जबाबदारीबद्दल अधिक स्पष्ट कल्पना बँकेने करून घेतली असती, तर ती परिस्थिति सुधारण्यास बँक हातभार लावू शकली असती. चालू युद्धाच्या सहा वर्षात शा देशात शालेल्या चलनविषयक स्थित्यांतराकडे बँकेने तटस्थपणाने पहाण्यापलीकडे फारसे काही केलेले दिसत नाही. रिहार्व बँकेने ही वृत्ति सोडली पाहिजे. विशेषत: आतां चलनविस्तार आटोक्यांत आणण्याचे हृषीने व परदेशी हुंडणावळीची समाधानकारक व्यवस्था लावण्याचे हृषीने रिहार्व बँकेने योजना आसल्या पाहिजेत. रिहार्व बँक ही हिंदुस्थान सरकारची आर्थिक व तांत्रेक संघांमारहि आहे; अगोदरच दुसऱ्याने केलेल्या निर्णयांची केवळ अमलबजावणी करण्यासाठी तिचे अस्तित्व नाही. अर्थात, शा भूमिकेचे अद्याप व्यवहारांत रूपांतर झालेले नाही.”

काळा बाजार

इंगलंडमधील काळा बाजार

बांधव वर्षावासालील दक्षिण इंगलंडपेक्षा सुरक्षित उत्तर इंगलंड मध्ये काळा बाजार जोरांत चालू आहे. मेरेस्टमध्यें ३००% ते ४००% अधिक किंमती पेऊन कापड काळया बाजारात विकले जाते. तेथील एका दुकानशारानें गिन्हाइकास संगितठें, “मला कूपन्स किंवा पैसे नक्कोत. प्रत्येक २ पौंड किंमतीच्या विनिमयात मला कूपन्स किंवा पैसे नक्कोत. प्रत्येक २ पौंड किंमतीच्या विनिमयात मला कूपन्स किंवा पैसे नक्कोत. प्रत्येक २ पौंड किंमतीच्या विनिमयात मला कूपन्स किंवा पैसे नक्कोत.” कित्येक दुकानदार सुटाच्या दोन किंमती सांगतात. कूपन्स नसली तर ३ पौंड जास्त मागण्यात येतात. इन्सेप्टर फँक स्टेटननें लैक्शनशायरमधील काळया बाजारास पुळकळच आला घातला आहे. “कारागृहवासाची शिक्षा, हा एकच काळया बाजारील खरा प्रभावी उपाय आहे” असे तो म्हणतो. काळया बाजारात मिळण्यास सर्वात अवघड जिनस म्हणजे सासर. शेरास २३ ते ४ रुपये पढतात. व्यापारी एकमेकांस पैशाचे ऐवजी परस्पर मालाची देवघेव करून काळा बाजार फैलावतात. कूपन न घेतां मास विकून दुकानदार कूपन न देतां सूट मिळून शकतो. कारत्तान्यांतील कैटीनमधून पुळकळसे अन्न काळया बाजारात जाते, असे आढळून आले आहे.

पैरिसमधील काळा बाजार

मनुष्यास दरोज किमान २,५०० कॅलरी अन्न तरी पाहिजे, परंतु फेंच सरकार पैरीसमधील जनतेस १,५०० कॅलरीपेक्षा अधिक अन्न पुरवू शकत नाही. कायदेशीरपणे न मिळणाऱ्या जिनसा त्यास काळया बाजारात घ्याव्या लागतात व तेथे खन्या किंमतीच्या २ ते १५ पट किंमत यावी लागते. पैरीसने चार वर्षे जर्मन अंगलासाली काढल्याकारणाने, बेकायदा जीवनाची लोकांस सवय झालेली आहे. भूक तर भागविलीच पाहिजे व त्यासाठी काळया बाजाराचा अवलंब करणे पैरिसकराना क्रमप्राप्त शाळे आहे. वेतनांत वाढ हा जादा सर्व भागविण्याचा उपाय होय; कारण काळया बाजारातील महागाईस नेहर्मीची प्राप्ति अपुरी पढणे स्वाभाविक आहे. काळया बाजारातील गिन्हाइकांची संख्या वाढली की, जिनसा आणसी महाग होत जातात आणि त्यामुळे वेतनहि वाढवावै लागते. हे चक्र असेच फिरत राहून, बेकायदा काळा बाजार फोकावतो. फँक नाण्याची परदेशातील किंमत कमी होऊन, फान्सच्या परराष्ट्रीय व्यापारावर त्याचा घातुक परिणाम होईल, असे सांगण्यात येत आहे. पैरीसमधील परिस्थितीप्रमाणेच इतर फेंच शहरांतहि परिस्थिति असूत्यास त्यांत आश्वर्य नाही.

आम्ही नाहीं, आपणच! सदादीनें १९४४ सालीं केलेली प्रगति ही आपल्याच विश्वासाचे प्रतीक! असल्याने या प्रगतीच्या श्रेष्ठाचे भागीदार आपणच आहात, आम्ही नाहीं.

आलेले काम—३१, १८, १३८

मंजूर काम —२८, २२, ७६९

पूर्ण काम —२५, १४, १२३

आयुष्यावरील विमा याच कंपनीत उत्तरुन आपल्या आर्थिक सुखात भर धाला. भरपूर कमिशनवर एजन्सी दिली जाते. सशांदि विमा कंपनी, लि.
नासिक.

भारत इं. बँक लि.

डिव्हिडंड ४% करमाफ शाळे

बरिल बँकेने १९४४ सालीं आपले वसूल भांडवल १९,४४० रुपयांवरून १,६९,३८५ रुपयांवर नेले. ठेवीतहि ६२ लक्ष रुपयांची भर पडली. लेक्तें भांडवल १७ लक्ष, ८० हजारांचे २५ लक्ष, १९ हजार रुपये झाले. बँकेचे ७८ लक्ष रुपये रोख व इतर बँकात आणि ८२ लक्ष रुपये सरकारी रोख्यांत आहेत; म्हणजे तरते पैसे भरपूर आहेत. रोख्यांची बाजारी किंमत त्यांस पडलेल्या किंमतीपेक्षा ज्यास्त आहे. येंगे कर्जाचा आकडा ८ लक्ष, ३९ हजार रु. आहे. बँच ऑर्गनायझेशन सात्यांत अहवालाचे वर्षी ३,५०७ रुपयांची भर पडून, त्या सात्यांत आतां ७,७९९ रुपये झाले आहेत. बँकेचे कमिशन, डिस्कॉट, वैगोरें उत्पन्न वाढले असून ते गेल्या वर्षी ११,९६१ रुपये भरले. वर्षांसेर निवळ नफा ११,५७० रुपये झाला. रिसर्व फंडात २३,२० रुपये जातील व ६% क्यु. रि. प्रे. भागावर ६% डिव्हिडंड देण्यास १,६२६ रुपये लागतील. ऑर्डिनरी भागांस ४% करमाफ देण्याकडे ३,०२० रुपयांचा विनियोग करावा व ५,००० रुपये करासाठी राखून ठेवावे, अशी दायरेकरांची शिफारस आहे. अहवालाचे वर्षी बँकेने लोणावळा व बेलापूर रोड येथे शास्त्र उधळल्या. चेअरमन श्री. के. वि. केळकर व उभयतो मै. दायरेकर्स श्री. क्षीरसागर व साळवेकर शांच्या नेतृत्वाखाली बँकेने गेल्या दोन वर्षांत चांगली प्रगति केली आहे.

हिंदुस्थान सरकारचे दुसरे विहकटी लोन

१९ मार्चपासून विकीस प्रारंभ झाला

व्याजाचा दर: ३% १५-२-४५ पासून.

व्याज केव्हां भिळणा: १५ ऑगस्ट व १५ फेब्रुवारी.

कर: इनकममैट्स व सरचार्ज लागू.

परतफेड: १५ ऑगस्ट १९५९ पूर्वी नाही, परंतु १५ ऑगस्ट १९६१ पूर्वी निश्चित.

सरेवीची किंमत: १३-३-४५ ते २४-३-४५ = १००-२-८.

२६-३-४५ ते ३१-३-४५ = १००-३-४.

याप्रमाणे दर आउवड्यास ८ पै वाढ.

रोख्याचे स्वरूप: स्टॉक सर्टिफिकेट किंवा प्रॉमिसरी नोट (अर्जप्रमाणे)

गो. ग. सौंदर्यकर
मेनेजिंग डायरेक्टर

सुट विचार

डंबार्टन ओक्स-याल्टा-फ्रेन्सिस्को

पुढच्या महिन्यांत अमेरिकेत सेनफोनिस्को येथे युद्धोत्तर चिरशांततेची जागतिक व्यवस्था लावण्याच्या हेतूने आंतरराष्ट्रीय परिषद भरण्याचें ठरले आहे, ती अपूर्व महत्वाची ठरणार आहे शांत शंका नाही. ह्या व्यवस्थेचा आरासाडा गेल्या आकटोवर माहिन्यांत डंबार्टन ओक्समध्ये इंग्लंड, अमेरिका, रशिया व चीन ह्यांच्या प्रतिनिधींनी तयार केला आणि त्याची अधिक चर्चा होऊन पुढे त्यास जागतिक सनदेवे स्वरूप दिले जावे असे ठरले. त्यानंतर क्रायमिन समुद्रांत याल्टा येथे प्रेसिडेंट रूझवहेलट, मि. चार्चिल व मार्शल स्टालिन ह्यांनी युद्धपरिस्थितीविषयी वाटाघाटी करून जर्मनीचा त्वरित पाढाव होण्यासाठी आवश्यक असलेल्या योजना आसल्या आणि युद्धोत्तर युद्धनेटसंबंधानेहि कांही कार्यदिशा निश्चित केल्या. ह्यापुढची चर्चा व विधायक रचनाकार्य सेनफोनिस्को येथे व्हावे आणि युद्धोत्तर शांतता मंदिराची उभारणी तेथे केली जावी असा संकेत ठरला. त्याग्रमाणे जगाचे राजकीय, आर्थिक व सामाजिक भवितव्य निश्चित करण्याच्या हेतूने सेनफोनिस्कोची परिषद भरावयाची आहे. गेल्या महायुद्धाचे अखेरीस राष्ट्रसंघ स्थापन करण्यांत आला आणि जगाच्या शांततेचे रक्षण करण्याचे काम त्याच्याकडे सोपवण्यांत आले होते, पण त्यांत ह्या संघटनेस यश्च आले नाही आणि जर्मनी व जपान ह्यांनी प्रस्तुत महायुद्धाची भयंकर आपत्ति आणलीच. असल्या आकमक राष्ट्रांच्या दुष्कृत्याची पुनरावृत्ति होणार नाही अशी सबरदारी होऊं घाटलेल्या नव्या जागतिक रचनेत घेतली जाणार आहे. शांततेचे रक्षण, व्यापार व उद्योगधंदे हांचे बाबतीत आंतरराष्ट्रीय सहकार्य इत्यादि बाबतीत सर्व राष्ट्रांनी आपापल्या पर्यांत हातभार लावावयाचा आहे. हे काम अर्थातच सोरें नाही, पण लहानमोठ्या राष्ट्रांच्या स्वातंत्र्याचे व हितसंबंधाचे संरक्षण होईल अशी घटना व कार्यपद्धति निश्चित करण्याचे व विशेषत: ती अमलांत आणण्याचे अग्रस्य मात्र सर्वमान्य आहे. हिंदुस्थान सरकारचे प्रतिनिधी सेनफोनिस्कोस जावयाचे आहेत. ते विन-सरकारी लोकप्रतिनिधी असावे अशी मागणी केली जात आहे तिचा उद्देश उघड आहे.

विमा एजंटाचे कमिशन कमी करण्याचा सरकारचा विचार नाही

विमा कायव्याच्या ४० व्या कलमाची दुरुस्ती करून विमा एजंटाचे कमिशन मर्यादित करण्यासंबंधी सध्या सुचना पुढे आलेल्या आहेत, त्यासंबंधांत विमा एजंटांनी आपले म्हणणे एका शिष्टमंडळाचे मार्फत सुपरिटेंडेंट ऑफ इन्झुअरन्स, श्री. वैथनाथन, हांचेपुढे मांडले. “सरकारने सुचिलेल्या मूळ दुरुस्तीत एजंटाचे कमिशन मर्यादित करण्याची व्यवस्था नवही, पहिल्या वर्षाचे कमिशन कमी करण्याचा सरकारचा विचार नाही; निदान रिन्यु-अल कमिशनला तरी अजिकात हात लावला जाऊ नये असा सहा भी सरकारला देईन” असे उत्तर सुपरिटेंडेंटे शिष्टमंडळास दिले. एजंट नेमणाच्या चीक एजंटाच्या कमिशनवर कायदा मर्यादा घालण्यास घजत नाही; गरीब एजंटाचे कमिशन मात्र

कापण्याचा विचार चालू आहे, हा गोष्टीवर सर्वत्र टीका झाले-र्लीच आहे. पहिल्या वर्षाच्या हप्त्यावर २५% ते ३२% व रिन्यु-अल हप्त्यावर २५% हे सुचिलेले कमाल कमिशनचे दर अव्यवहार्य आहेत, अशीच त्यांदरील सर्वांची तकार आहे.

युद्ध लांबले, तरी इंग्लांचे आरोग्य सुधारले

प्रत्यारुप सुद्धाच्या पांच वर्षांनंतर, इंग्लंडमधील लोकांच्या आरोग्याची पहाणी केली तर आश्वर्य वाटण्याजोगी सुस्थिति आढळले. बालमृत्युंचे प्रमाण हें देशाच्या आरोग्याचे नेहमी निर्दर्शक समजले जाते, ह्या हृदीने पाहतां १९४३ साली इंग्लंडमध्ये जेवढे बालमृत्यु घडले तेवढे कमी ह्यापूर्वी कोणत्याहि वर्षी घडले नव्हते. बाळतपणामुळे मरण पावणाऱ्या खियांची संख्याहि उत्तरली आहे. १९४४ सालीहि ही सुधारणा कायम आहे. लष्करांत दासल ज्ञालेल्या तहणाचे आरोग्य तर सचितच सुधारलेले आढळले. मोठ्या प्रमाणावरील बॉम्बहल्लाचामुळे टायफॉइट वैगरेच्या सार्थी पंसरतील ही अपेक्षा चांगल्या दक्षतेमुळे निरावर ठरली आहे. क्षयरोग व गुप्त रोग ह्याचा फेलाच मात्र वाढला आहे. अर्भकांस सक्स दूध, मुसंब्याचा रस, कॉफलिभर तेल, इत्यादि पुरवून क्षयरोगाचा प्रतिकार सरकार करीत आहे. मांसल अन्न कमी पडल्यामुळे भाजीपाला खाण्यांत अधिक येतो, वहातुकाच्या अडचणीमुळे लोकांस जास्त चालावे लागते इत्यादि युद्धजन्य अडचणीचा परिणाम आरोग्य सुधारण्यांत हाला आहे! रेशनिंग, बॉम्बहल्ले, मानासिक ताण, इत्यादींस तोंड देऊन इंग्रज आज पूर्वीपेक्षाहि ताकदवान व निरोगी आहेत, ही गोष्ट ब्रिटिश सरकारास निःसंशय अभिमानास्पद आहे.

मुंबईत रहाण्याच्या जागेची टंचाई

मुंबई शहराची वस्ती १९४१ च्या शिरगणर्तीच्या वेळी १५ लास होती ती गेल्या चार वर्षांत २२ लासांच्या घरांत येऊन ठेपली आहे. वस्ती दीड पट वाढली तरी रहाण्याची सोय त्या प्रमाणांत वाढली नाही. शहरातील घरांची संख्या ३५,८०० असून स्वतंत्र खोल्यांची संख्या ४०,००० भरेल. एका घरांत ६३ माणसे आणि एका खोलीत १० माणसे रहात असली पाहिजेत असे प्रमाण वसते. दुकाने, सिनेमा-नाटकगृहां, कारखाने वौगेनी अढविलेली जागा व सरकारने घेतलेली ६०० घरे वर दिलेल्या घरांच्या संख्येतून कमी केली आणि मलबार हिल, खंबाला हिल येथील बंगले किंती रिकामे असतात ह्याचा विचार केला असता, दर घरांतील आणि खोलीतील गर्दी वरील प्रमाणपेक्षां अधिक भरेल. जानेवारी माहिन्यांतील जन्मसंख्या मृत्युसंख्येपेक्षा १,६१४ नं अधिक होती. ही वाढ लक्षात घेतली असतां गर्दीचे प्रमाण किंती वाढत जाईल त्याचा अंदाज करवत नाही. बांधकामाचे सामान दुर्मिळ असल्यामुळे मोठ्या प्रमाणांत नवी घरे बांधणे अशक्य दिसते. मुंबई शहराचे इंजिनिअर श्री. मोठक यांनी एक योजना मांडली आहे. वाढत्या गर्दीची सोय लावण्याकरितां घरे कांही काळ सरकारकडे घ्यावयाच्या बोलीनेच नवी घरे बांधण्यास सरकारने परवानगी, यावी असे त्यांनी सुचिले आहे.

भाषणे व चर्चा हांचे कृतींत रूपांतर केव्हां होईल ?

(ले:—एक आशावादी)

गेल्या ८-१५ दिवसांत सधा नि भाषणाच्या फेरी झटत आहेत. वाग्युद्देव ती ! मध्यशीं विधिमंडळाच्या बैठकी, आखिल भारतीय कारखानदार संघ नि फेडेशन ऑफ इंडिअन मर्चेट्स चैर्स यांची वार्षिक अधिवेशने दिल्हीत झाली. लंडनमध्ये कॉमन-वेल्थ परिषद भरली—या निरनिराळ्या ठिकाणी निरनिराळ्या मंडळींची झालेली भाषणे वाचली, ठाव पाहिले, तर हिंदी आशा-आकांक्षा, अपेक्षा-निराशा, भूत नि भविष्य यांची मनो-मय चित्रे होक्यांसप्रैर उभी रहातात.

आपल्या शेतीप्रधान देशांत खायला अन्न नाही म्हणून माणसं मरताना दिसतात; सक्स अन्न नाही म्हणून जीवन्मृतावस्थेतील माणसं आढळतात; शेकडों गिरण्या रात्र-दिवस कापड काढीत असूनुद्दां वस्त्रप्राचरणाचा दुष्काळ पडत असल्याचं वाचतो—ऐकतो. रहायला पुरेशी जागा नाही, खायला पुरेसं व सक्स नि स्वस्त अन्न मिळत नाही, नेसायला भरपूर वस्त्र मिळत नाही. आधुनिक सुधारलेल्या काळांतील ही घटना असह्य, अपमानास्पद नि लाजिरवाणी आहे ! सरकारी व्यवस्था अपुरी आहे; आपल्या समाजव्यवस्थेत कांहीतीरी कोठेती चुक्त आहे !!

सर शाफरछाखान आणि मंडळींनी ब्रिटिश साम्राज्यांतील हिंदुस्थानाच्या स्थानाची जाणीच सर्वीना करून दिली. हिंदी आकांक्षा स्पष्ट केल्या. वर्णद्वेषानं भारावलेल्या आफिकन सरकारा हिंदी मनाची समज दिली.

हिंदुस्थानचा पूर्ण सहकार पाहिजे भसेल तर हिंदी पुढायांची मुटका नि राष्ट्रीय सरकारची स्थानपाना केली पाहिजे ही गोष्ट ब्रिटिश मुत्स्थाना फेडेशनचे अध्यक्ष श्री. सेटलवाड यांनी असं-दिग्ब शब्दांत सांगितली. हिंदी व्यापारी मंडळींना राजकारण वावड नाही याचंहि या निमित्तानं स्पष्टीकरण झाले.

सरकारी नियंत्रणाच्या योजना वास्तविक पहातां देशांतील उत्पादन जास्तीत जास्त व्हावं या हृषीने आसल्या गेल्या पाहिजेत: परंतु आपल्याला जे प्रत्यक्ष अनुभवास येतं तें असं की सरकारी नियंत्रण कायद्यांच्या जंजाळानं उत्पादनांत प्रत्यहीं अडचणी येत आहेत. धंदा करणे जिझीरीचे होत आहे. माल गिहा-ईकाच्या हातीं पढणे मुष्किलीचं झाल आहे.

औद्योगीकरणाचा महामंत्र सतत सांगणारे ज्ञानवृद्ध नि वयो-वृद्ध सर एम. विश्वेश्वरभट्या यांच्या कारखानदार संघापुढे झालेल्या अध्यक्षीय भाषणांत देशांत मौलिक धंदे सुरु झाले पाहिजेत; औद्योगीकरणासेरेजि शेतीचा धंदा ऊर्जितवस्थेत येणार नाही या मूलभूत सिद्धान्ताचा पुनरुचार करण्यांत जाला.

हिंदुस्थान सरकारचे फडणवींस सर जेरेमी राइस्मन यांनी मध्यवर्ती विधिमंडळात इनकमटॅक्स व उद्योगधंदे याचाबत सुलासा केला. उत्पादनाकरितां लागणारी झुनी येत्रसामुंगी काढून टाकून आज भारी किंमतीत नवीन घेतली, तीत नवीन यंत्रांची भर घातली तर त्यांवरील घसाज्याची व्यवस्था, तसेच यंत्रांतील शास्त्रीय संशोधनाकरितां कारखान्यांनी केलेले जर्ब याचाबत सुरु वगेरे चाचत अंदाजपत्रकांत व्यवस्था करण्यांत आल्यांचे सांगितले. एकसेस प्रॉफिट टंक्स कायन आहे. तथापि धंद्याचाबतचा सरकारचा दृष्टिकोन विचाराही वाटतो.

शब्द, तर सेरेच, त्यांना कृतीनं मोल चढतं— हीच आपली आशा ।

“मागोरा”चा अभिनव व आशयकारक शोध

देकणांच्या उद्वत्त्या

(ABC)

BUG COILS (ABC)

प्रत्येक उद्वत्ती रात्रभर जल्ले व तोंपर्यंत देकूण आपले ठिकाण सोहून बाहेर येत नाहीत. विशिष्ट घुरामुळे हा चमत्कार होतो. बॉक्समध्ये १२ तांबड्या उद्वत्त्या तांबड्या पॉकिंगमध्ये बॉक्स किं. रु. १६८, ट. स. निराळा.

दि मागोरा केमिकल कं. लि.,
हिरवाग, पुणे २

दी भारत इंडस्ट्रिअल बँक, लि०

हेड ऑफिस:—पुणे शहर

—शाखा:—

(१) पुणे कॅन्टोनमेंट (२) बारामती

(३) लोणावळा (४) बेलापूर

पे-ऑफिस:—खोपोली (जि. कुलाबा)

चेअरमन:—श्री. के. वि. केळकर, M. A., LL. B.

पुढील गांवांवर डिमांड ड्राफ्टस दिले जातात:—

नगर, सुंबर्दी, बंगलोर, अस्सिकीरी, बेळगांव, घारवाड, हुचली, कोचीन, कालिकत वगैरे

—सर्व प्रकारचे बैंकिंगचे व्यवहार केले जातात.—

रा. वा. साळवेकर,
नी. ना. क्षीरसागर,
मैनेजिंग डायरेक्टर्स,

स्टेशन, मोटारस्टॅंड व पोस्ट ऑफिसपासून
अवद्या पांचच मिनिटांचे रस्त्यावर
बेळगांव येथील एकच प्रमिळ ठिकाण
महाराष्ट्र भुवन
लॉजिंग बोर्डिंगची उत्कृष्ट सोय
बेळगांव] [मालक:—वाय. व्ही. सहस्रबुजे

शेअर बाजार

—४८८—

(श्री. वि. लोणकर, एम. ए., वी. कॉम., पुणे ५)

मागील पंधरवडाभर शेअर बाजार तहाच्या उठणाऱ्या गप्पांवर खाली वरती उलट सुलट असा एकसारखा हालत होता. डाईग ३८५६ वरून एकदम १८०० ते पुन्हा १८८५, कोहिनूर ६२५ खरून ५९८ ते पुन्हा ६२१, फिफ्टी २१२७ वरून २०७० व ऑफिनरी ३८३ ते ३९३ व फिरून ३८४, स्वेशी ५६५ वरून ५२० ते ५४० या हालचाली पाहिल्या म्हणजे रोज वे विक करण्याऱ्या सटोडियांनी मार खाला असलाच पाहिजे यांत शंका नाही.

वास्तविक युरोपांतील युद्ध संपत आले आहे याबद्दल बाजाराची मनाची तयारी केवळांच होऊन उकली आहे, व त्या हिशेबाने बाजार आज आहेत ते स्वालीच आहेत असे म्हणाव-यास हरकत नाही. म्हणजे उद्या एकदम सरोखरीच तह झाला तर बाजार आणखी साळी किंती पडेल याची शँकाच वाटते. आजचा टाटा ऑफिनरीचा ३८४ भाव हा फार वरचा वाटतो की काय याचा मंदीवाल्यांनी विचार करण्यासारखा आहे. देशांतला कापडाचा चालूं तीव्र दुष्काळ पाहतां आणि या युद्धील ३ वर्षे तरी गिरण्याची व्याजे फारच थोड्या फरकाने कायम राहण्याची शक्यता असतांना कोहिनूर ६१५ ला, (१६ रु. व्याजासह), डाईग १८५० (५० रु. व्याजासह) मंदी करण्यासारखा लाहे की काय असा प्रश्न विचारावासा वाटतो. अर्थात ही गोष्ट कबूल केली पाहिजे की जेव्हां बाजारांतील बाजार-खुपगे भावनेच्या आहारी गेलेले असतात त्यावेळेस प्रजांच्या मतांना कोणी विचारीत नाही. मात्र या परधुरीज खेळवाल्यांनी लक्षांत डेव्हेले पाहिजे की बाजारांतील शक्यता असेही अशाच वेळेस जनतेला वाटते त्याच्या बरोबर उलट करून ठेवतात. म्हणजे आज जो सगळीकून मंदीचा दूर निघतो आहे तो जर जर्मनीच्या एकाचा फॉन बॉकने बालाटान सरोवर अथवा एकाचा कोपःयांत चढाई केल्याची बातमी आली तर झटक्यास बदलून 'लाव' 'लाव' चा गोंगाट सुलूं व्हावयाचा. तेव्हा सावधान.

पूना मर्चेंट्स को. बैंकची पानसुपारी

पूना मर्चेंट्स को. बैंक लि. ने गुरुवार, ता. १५ मार्च रोजी आपल्या कचरेती सायंकाळी गतवधीप्रमाणेच श्रीलक्ष्मी-सरस्वती पूजनानिमित्त पानसुपारी सभारंभ घडवून आणला. त्यावेळी ढाय-रेक्टरांतके चेअरमन दा. वा. पोतशार द्यांनी सर्वांचे स्वागत केले. सभासदांस बैंकेचा अधिकारिक उपयोग कसा होईल हा दृष्टीने आस्थापूर्वक व मिवळवाने विचाराविनिमय होण्यास ही चांगली संधि मिळाली.

“व्यापारांनी फारसा नफा घेऊ नये”

संगमनेर मर्चेंट्स असोसिएशनचे सभासदांनी श्री. अमृतलाल ठकर (ठकर वापा) यांचे असोसिएशनतके ता. २२-१-४५ रोजी स्वागत केले. पाहुण्यांनी सभासदांना उपदेश खालील-प्रमाणे केला:—“व्यापारांनी व्यापारांत फारसा नफा घेऊ नये. अवश्य तेवढा नफा घेणे हा सेवाधर्म आहे. असे वागल्यास व्यापार नीट चालेल. आणण कस्तुरबा फंडास चांगली मदत केली याबद्दल मी फार आपला आभारी आहे.”

दि.बैंक ऑफ महाराष्ट्र, लि.

(शेड्ग्रूल्ड बैंक)

हेड ऑफिस : पुणे शहर
विक्रीस काढलेले नवीन दहा लाखांचे भांडवल
सर्व विकले गेले आहे.

— भांडवल —

अधिकृत विक्रीस काढलेले वसूल झालेले
व खपलेले

रु. ५०,००,००० रु. २०,००,००० रु. ७,५७,३८०
खेळते भांडवल रु. १,००,००,००० चे वर

— डायरेक्टर बोर्ड —

श्री. धो. कृ. साठे, चेअरमन

श्री. व्ही. पी. वर्दे, प्रो. व्ही. जी. काळे, श्री. एन. जी. पवार, श्री. एस. जी. मराठे, श्री. आर. सी. सोहोनी, श्री. टी. व्ही. रानडे, श्री. एम. आर. जोशी, श्री. एफ. डी. पदमजी, श्री. एम. व्ही. गोसळे, श्री. व्ही. एच. देशमुख.

— शास्त्रा —

डेक्न जिमखाना, मुंबई, जळगांव,
खडकी, गिरगांव (मुंबई), नागपूर,
रत्नागिरी, फैजपूर (पे-ऑफिस)

वैकंगचे सर्व व्यवहार केले जातात.
सी. व्ही. जोग, मैनेजर

‘अर्थ’ ग्रन्थमाला.

१ बैंका आणि त्यांचे व्यवहार

२ हिंदुस्थानची रिसर्व्ह बैंक

३ व्यापारी उलाढाली

४ सहकार

पुणे चीफ एंजेंट :

मे. श्रीदत्त एजन्सी

१०० रविवार वेठ,

मोती चौक, पुणे २.

कोल्हापूर विक्रेते :

मे. भागवत आणि कै.

कांच लाइन

सातारा जिल्हा एंजेंट :

मे. जोशी आणि

मंडळी

भवानी वेठ.

अहमदनगर विक्रेते :

मे. देशमुख आणि कै.

नवी वेठ.

द. कृ. सांड ब्रेस, चेंवूर, लिमिटेड.
व्ही. कैमिस्ट्री व ड्रॉप्पर्स.
चेंवूर, पुणे.

स्वतःच्या मुठीत व्यापार टेवणारे बंदिस्त संघ

हिंयाचा व्यवहार करणाऱ्या नक कंपन्यांवर, व्यापार स्वतःच्या मुठीत ठेवून स्पष्टी नाहीशी करणे व कुंत्रिम रीतीने किंमती घाटवणे हा कारवायांबद्दल अमेरिकन सरकार सटले भरणा असे प्रसिद्ध झाले आहे. विशिष्ट मालाचे उत्पादक आणि व्यापारी संगमत करून संबंध घंदे स्वतःच्या नियंत्रणासाठी पूर्णत्वाने आणतात आणि बाजारेटाव किंमती आपल्या कायांत घेवतात. हा योगाने सोरेदी-विक्री घडाओढीच्या व मागणी-पुरवठाच्याच्यात तच्चानुसार न होता कटवाल्या घंदेवाल्यांच्या हातीं जाते आणि सामान्य जनतेस भलत्या किंमती देऊन माल विकत घेणे प्राप्त होते. असल्या कारवाया अशा थरास गेल्या कीं त्या घंदे पाढण्यासाठी अमेरिकन सरकारास खास कायदे करावे लागले. वास्तविक पहातां, घंदे मोठ्या प्रमाणावर चालले तर व्यवस्थेचा सर्व भर्या-दित होऊन गिर्हाइकांस माल स्वस्त मिळावा, पण कारखानादार आणि व्यापारी हांस एकत्रीकरणाचा अनिष्ट फायदा स्वार्थासाठी करून घेण्याचा मोह होतो आणि ते एकमेकांस सहाय देऊन किंमती चढवतात व जनतेस लुचाडतात. भांडवलशाहीतील वैयक्तिक स्वार्थ व स्पष्टी शांच्या विवंबनाचें हें ढलढलित उदाहरण आहे. असल्या लुटारू व्यापारी संघास “ट्रस्ट्स” व “कॉर्टेल्स” म्हणतात. त्यांची घटना राष्ट्रीय व आंतरराष्ट्रीयहि असते, आणि किंत्येक वेळा त्यांस औद्योगिक संरक्षणाचें सरकारी सहाय मिळते. जर्मनीत असे “कॉर्टेल्स” अनेक होते व आहेत आणि पोलादाच्या घंद्यांत आंतरराष्ट्रीय संघाहि कांहीं वर्षीयांगे स्थापन हाला होता. प्रस्तुत उदाहरणात जगांतील हिंयांचे एकूण उत्पादन व व्यापार हांचेपैकी ९५ टके घंदा नक कंपन्यांनी स्वतःच्या कल्यांत आणला आहे. युद्धसामुद्री बनवण्यात व एर्हीहि हिंयांचा उपयोग उचोगंयांत होत असतो आणि हा मालाच्या व्यापारांतील स्पष्टी नष्ट करून त्याची मक्केदारी बनवण्याचा कटकेल्याबद्दल व अशा रीतीने हा विषयाच्या कायथाचा भंग केल्याच्या आरोपासाठी सदरहु कंपन्या व त्याच्या मालाचा साठा करणारे व्यापारी हांचेवर अमेरिकेत सटला भरण्यांत आला आहे. आपिकेतील स्थानीतले हिरे एकमुखी व्यवस्थेसाठी विक्रियाची व्यवस्था केल्याचा त्यांचेवर आरोप आहे. राष्ट्रीय व आंतरराष्ट्रीय देववेवीने गिर्हाइकांस माल योग्य भावाने मिळण्यापेक्जी “कॉर्टेल्स” च्या योगानें तो महाग पढतो हें व्यापाराचें स्वार्थमूलक विकृत स्वरूप होय. म्हणून असल्या संघांचे विरुद्ध मोहीम करून त्यांचे निर्मूलन करणे अगत्याचे आहे असे मत व्यक्त केले जात आहे तें योग्यच आहे. मागील महायुद्धानंतर जर्मनीने “कॉर्टेल्स” च्या जोरावर स्वतःचे औद्योगिक बळ वाढवले आणि त्यांचे फळ आज जगास मिळत आहे. युद्धोत्तर काळांत हा अनुभवाची पुनरावृत्ति होतो कामा नये अशा आशयाचा हा अभिप्राय आहे.

सिगरेटचा दुष्काळ

युद्धाच्या काळांत अनेक प्रकारचे दुष्काळ उड्यावतात. मुंबई शहरांत सिगरेटचा दुष्काळ पदला आहे आणि नावयानाक्या वरील दुकानांपुढे धूम्रपान करू इच्छिणारांची गर्दी दिसते. एका सरकारी पत्रकान्वये सिगरेटचे भाव मुद्दा १ मार्चेपासून बाढविण्यांत आले आहेत.

बैंकिंग विलावर श्री. ग. रा. साठे हांचे विचार

“ बंधने वसवा, परंतु सवलतीहि द्या ”

(प्रेसिडेन्टी इं. बैंकेचे अव्यक्त, श्री. ग. रा. साठे, हांनी बैंकेच्या वार्षिक सभेत भाषण केले, द्यातील उतारा.)

“ बैंकिंग कायदा दुरुस्त होऊन घातला आहे. भागीदारांचा व टेवीदारांचा पैसा सुरक्षित ठेवण्याच्या हृषीने बैंकिंग कंपन्यांनी आपणहून आपणावर कांहीं विशिष्ट बंधने चालून व्यावयास पाहिजेत. तसेहोत नाहीं असे दिसल्यास देशहिताच्या हृषीने बैंकिंग कंपन्यांवर कांहीं सक्कीने बंधने सरकारने घालावीं यासही कोणाचा विरोध येणार नाहीं. पण अशीं नियंत्रणे घालताना “ मूळे कुठार ” असे घोरणे ठेवले जाऊ नये असे म्हणण्याचा प्रत्येकास हक्क आहे. अशा घातक नियंत्रणांस सर्व बँकांनीच नव्हे तर जनतेनेही विरोध केला आहे. ”

“ रिहर्झ बैंकेने सुचविलेली बंधने अमलांत येत असतांनाच बँकांस त्यांचे व्यवहार सुकर होण्याचे हृषीने कांहीं सवलती मिळेही जस्त आहे. उदाहरणार्थ, प्रचलित पद्धतीप्रमाणे नाटाळ कुळांकडील थकबाकी वसूल करण्याकरतां कोटीत जाण्याची वेळ आली तर कोटी साजगी सावकार व बैंक यांत कांहीं फरक करीत नाही. बँकांकडून दिल्या जाणाऱ्या कर्जाबाबत पोकळ रकमांचे दस्तऐवज केले जाणे, भरमसाठ व्याजाकारणी, वौरे प्रकार अगर कुळाची लुबाडणूक होण्याचा यक्किचितही संभव नसतो, असे असर्ता बाकी वसुलीबाबत अगदी नाममात्र हसेवंदी देणे वैरो व असेच दिरंगाईचे प्रकार बँद व्यावयास पाहिजेत. रिहर्झ बैंकेने याबाबत बँकांच्या अडचणी सप्तजावून वेऊन वसुलीबाबत व्यवहारांत अधिक सुकरता आणता येईल असे नियम सरकारास सुचविणे जस्त आहे. बँकाना अशा प्रकारची मदत जितक्या प्रमाणांत मिळेल तितक्या प्रमाणांत जनतेची आर्थिक गरज अविक भागवणे सोपे होईल व त्यांगोंने खाजगी सावकारी-तील काळा बाजार होण्यास आला बसेल हें उघड आहे. ”

शेअरविकी बँद टेवणारे हायकोटांचे हंजंक्शन

बौंबे लाईक अंजुअरन्स क. लि. च्या नव्या शेअरविकीस बंदी करावी, असा अर्ज हायकोटांत नानालाल झवेर प्रभूति भागीदारांनी केला होता, त्याचा विचार करून न्या. भगवती द्यांनी खालीप्रमाणे निवाडा केला:—

“ ही शेअरविकी कंपनी कायथाच्या १०५ (क) कलमास घरून आहे. ती बेकायदा नाहीं, तथापि अलॉट नु केलेले २७८ नवे शेअर, त्याचप्रमाणे ज्यांकरितां अर्ज अजून आलेले नाहीत असे ३२९ नवे शेअर ढायरेक्टरांनी अलॉट करू नयेत. ३१ भाग धारण करणाऱ्या भागीदारांनी स्वतःस भाग मिळण्याचा असलेला अधिकार विग्र भागीदारांस वर्ग केला होता; हे ३१ भागहि अलॉट करण्यांत येऊ नयेत. ”

धोतरे व साडच्या हांवंदर सुंबद्धेत नियंत्रण:

मुंबई शहरांत व मुंबई उपनगर जिल्हांत त्यार झालेली धोतरे व साडच्या हांच्या वाटपावर नियंत्रण घालण्याचे मुंबई सरकारने योजिले आहे. प्रत्येक कुटुंबाच्या प्रमुखास दर सहमाहींस धान्य रेशेनकार्ड दाखविल्यावर एक धोतरजोडी व दोन साडच्या प्रिल्टील. सुमारे ३०० सरकारमान्य दुकानांत त्यांची विकी होईल. २१ मार्चेपासून ही योजना अंमलांत यावथाची आहे. रेशेनेशनचा हा प्रयोग यशस्वी साल्यास त्यांचे इतरत्र अनुकरण करण्यांत येईल.

आपल्या पुढील कांहीं प्रश्न

श्री. संपादक महाशय 'अर्थ' यांती
सा. न. वि. वि.

राष्ट्रीय चलवळीच्या द्रष्टव्यांनी आपल्या देशातील दारिद्र्य नि-
वेकारी यांवर स्वराज्य नि स्वदेशी यांचा तोटगा सुचिविला. या
महामंत्राचा पुनरुच्चार सच्या राष्ट्रीय सरकार नि देशी उद्योग-
प्रश्नांची वाढ या शब्दांत करण्यांत येत आहे. टाटा-विर्ला या
भांडवलदारांची 'मुंबई योजना', भार्ड रोय यांची समाजसत्ता-
वादी 'जनता योजना' नि सत्य-अहिंसा दृशीवर आधारलेली
गांधीजीप्रणीत श्रीमान आश्रवाल यांनी मांडलेली योजना यांचा
अभ्यास केला असतां ही गोष्ट स्पष्ट होते की या मूलभूत सिद्धां-
ताबाबत सर्वांचे मतैक्य आहे. तपशिलाबाबत मतभेद असतील !
युद्धोचर काळांत सर्व पुढारलेल्या राष्ट्रांत या नाहीं त्या स्वरू-
पांत अर्थिक नियोजन येणार असल्याचे निश्चित आहे. हिंदु-
स्थान त्याला अपवाद असणार नाहीं अशी आशा आहे.

शांततेच्या काळांत वेकार लोकांना रोजगार पुरविणे हा आपला
मुख्य प्रश्न आहे. शेती हा आपला मुख्य घंडा, त्यांत गर्दी आहेच.
शिवाय हा घंडांत वर्षांतील सहा—एक महिनेतरी काम असू शकत
नाहीं. म्हणून सेडेंगांवांतील लोकांस बाराहि माहिने पुरेल असा
रोजगार पुरविणे हे कार्य निकटीचे आहे. त्याकरिता लहान व
मध्यम आकाराचे उद्योगधंदे सेडेंगांवांत सुरु करणे आवश्यक आहे.
तसेच प्रत्यक्ष मेहनत करणाराच्या हार्तात त्याच्या श्राद्धांचे जास्तीत-
जास्त माप पडेल अशी अर्थ व्यवस्था असल्याशिवाय आपला
हेतु साध्य होणार नाहीं, प्रत्येक सेड्ड्याने—शवक्य नसल्यास,
सेड्यांच्या गटांनी—स्वयंपूर्ण व्हावंचे हे गांधीजीचे म्हणणे मला
पठते. त्याबाबत त्यांनी केलेली तास्तिक चिकित्सा योग्य वाटते.
तथापि त्यांच्या कार्यक्रमाकडे केवळ घेय हृषीने पाहून चालणार
नाहीं. त्याकरिता परिस्थितीनुसार आवश्यक असे फेरफार करावे
लांगतील. 'सुताने स्वगर्स जाणे' या उक्तीतील शब्दांचा फुलोरा
सोडला तरी त्यांत गूढार्थ आहे अशी माझी ग्रंथा आहे.

ज्या आपल्या शेतीप्रधान देशात भूक्कवळीची संख्या लाखांनी
भरावी अशी अत्यंत हृदयविदारक घटना होते त्या देशात या
युद्धकाळांत आघुनिक जीवनास आवश्यक असलेल्या नित्यो-
शयोगी वस्तुंचे दुर्भिक्ष्य असावे यांत आश्चर्य आहे का ? या युद्धाने
आपली वर्षस्थाने अचानक उघडकीस आली. या परिस्थितीचा
कार्यकारणभाव आपण लाविला पाहिजे; या अनुभवांनी आपण
शिकले पाहिजे; विधायक कार्यकरिता जनमत निर्माण केले
थाहिजे.

या महायुद्धाचे काळांत आपल्या येये किती तरी नवीन
उद्योगधंदे नव्यानेच सुरु क्षाले आहेत. आर्धीपासूनच चालू
क्कासलेल्या कारसान्यांना बरकत आली आहे. साजगी प्रयत्नाने
चालूलेले बहुतेक कारखाने नित्योपयोगी वस्तू बनविण्यांत गुंत-
लेले आहेत. त्यांचे बहुतेक उत्पादन सरकार युद्धकार्यकरिता
येत आहे. मौलिक धंदे फारसे नाहीत. जे आहेत ते बहुतेक सर्व
सरकारच्या ताब्यांत आणि / किंवा सरकारी मालकीचे आहेत.

जपानशी ज्योरांचे युद्ध आता कुठे सुरु क्षाले आहे. घनचक्र
अजून व्यावयाची आहे. तथापि आजच हिंदी औयोगिक उत्पादन

शक्तीवर विलक्षण ताण पडलेला असून जनतेला नित्योपयोगात्म
लागणाऱ्या वस्तू मिळायाची मुठिक्के शाळी आहे. या वस्तू
परदेशांतून आणून ही परिस्थिति सुधारण्याच्या खटण्टीत सच्या
सरकार आहे. हिंदी उत्पादन युद्धकार्यकरिता व परदेशी माल
जनतेकरिता अशी वाटणी करण्याचा विचार दिसत आहे. या
घोरणानें हिंदी बाजारेठेत परदेशी माल भरलेला दिसेल अन्
देशी माल बाजारात आणण्याकरिता युद्धोचर पुनः प्रयत्नांची
कोशीस करावी लागेल अशी भीति हिंदी कारखानदारांना वाटत
असल्यास ती अस्थार्नी आहे असा सुडासा सरकारनें अगत्यपूर्वीक
केला आहे.

पाश्चिमात्य देशांत युद्धोचर काळांतील निरनिराळ्या गरजोचा
अभ्यास करण्यांत आला असून त्या हृषीने आज युद्धोपयोगी
साधन-सामुद्री तयार करण्याऱ्या कारखान्यात शांतता-काळीतील
लागणाऱ्या वस्तू तयार करण्याच्या योजना पुन्या झाल्या आहेत.
जर्मनीचा पराभव झाल्याचोर इंग्लंड-अमेरिकेतील कारखान्यात
तयार झालेला माल फार मोठ्या प्रमाणांत देशी व परदेशी—
हिंदुस्थान त्यांत आलाच—पाठिण्यांत येईल असें मत सर
राहिमतुंडा चिंतेंय यांनी प्रदर्शित केले आहे. स्थानिक बाजारा-
करिता नि परदेशी निर्गत करण्याकरितांसुद्धां इंग्लंड-अमेरिकेतील
कारखानदार माल बनवू लागतील अन् आम्ही इकडे हिंदुस्थानांत
जपानी चढाईकरिता तापारी करण्यांत व सरकारी नियंत्रणे वर्गेत
अडकून पडू. युद्धपरिस्थितीमुळे आर्धीच तुंबलेली जनतेची मागणी
हिंदी कारखानदारांना सरकारी नियंत्रणामुळे निरनिराळ्या वस्तू—
ची पुरी करणे शक्य होणार नाहीं अन् परदेशी कारखानदार
हिंदुस्थानांत माल पाठऱ्याने ती मागणी पुरी करतील अशी भीतिहे
त्यांनी व्यक्त केली आहे.

परदेशातील व हिंदुस्थानांतील सरकारी नियंत्रणांची तुलना
करून ते पुढे म्हणतात की, येथील सरकारी नियंत्रणे अशी
आहेत अन् त्यांची अंमलवजावणी अशी करण्यांत येते की,
त्यामुळे युद्धजन्य परिस्थितीमुळे वाढलेले उत्पादन कायम टिक-
विण्याकरिता कारखानदारांना पुरेसा अवसरच राहत नाहीं !

कारणे अनेक असतील; पण उत्पादनांत संड पडून पुरेपूर
उत्पादन न होऊन युद्धकाळांतील वाढती मागणी पुरविणे आ-
मच्या कोळसा, सीमेंट, कांच, कापड, कागद, सालस गिरण्यांना
कठीण जात आहे—कांहीचे उत्पादन प्रत्यक्ष कमी होत आहे
ही गोष्ट निरनिराळ्या औयोगिक कंपन्यांच्या वार्षिक सर्वेतील
अध्यक्षीय भाषणांतून स्पष्ट होते आहे.

आम्ही परिस्थिति बदलून शकतो का ? युद्धकाळांतील महर्गता
नि टॅचाई या दृष्टींनी आर्ती झालेल्या हिंदी जनतेसमोर विदेशी,
मुचक नि स्वस्त माल टाकल्यास तो न वेण्याचा संयम आपल्या
दाखलून का ? स्वदेशीच्या त्राक्ताचा मला अभिमान असला. नि
त्याच्याआढ लपलेले अर्थशास्त्र समजत असलेले तरी बहुजनसमाज
आपल्या गरजा-चैनी म्हणा वाटल्यास—भागविण्याकरिता माल
दोक्यासमोर आला असतां तो हातीं न धरतां टाकून देर्त का ?
मग तो देशी असो वा विदेशी असो ! देशी धंयांना उरेजन था,
देशी माल वापरा हा आमचा जपवोष ! देशी धंया-कारखान्यां-
वर पैसा नि मानमरातव मिळविणारे किती देशी उद्योगपती
स्वतः स्वदेशी माल वापरण्याच्या दृश्यमानी, पण त्यांच्या देशातृष्णी युद्ध सुरु होण्यापूर्वी कमाल

स्वस्तार्हचा जपानी माल हातोहात स्वपत होता ही गोष्ट मी नजरे-आढ करू शकत नाही. देशप्रेमाची महती मला पटते. तथापि मनुष्यस्वभावाचे भूल स्वरूप मी विसरूं शकत नाही !

युद्धोत्तर यथाकाळी देशी धंडे-कारखाने आपल्या सर्वसामान्य अनतेच्या सेवेला हजर होतील. त्यावेळी हिंदुस्थानात परदेशी मालाचा प्रवर्चन ओघ सुरु झालेला असेल. त्याला तोड देण्याची तशरी नि कुंवत आमची आहे का ? युद्धकाळात गिरालेला बदुमोळ अनुभव नि अमाप पैसा यांच्या समन्वयाने आम्हीहि गुणांनी सरस नि किंमतीने स्वस्त असा माल गिराविकापुढे ठेवूं हाकूं का ? उत्पादनाइतक्याच महत्त्वाच्या विक्रीच्या व्यवस्थेचा विचार आम्ही करीत आहोत का ?

गेल्या तपा-दोन-तपांची आपली औद्योगिक तपस्या मी पहातो. औद्योगिक महर्षी पहातो. देशप्रेमाने स्वदेशीचे कंपण बोधून घेयनिष्ठ जीवन व्यतीत करणारी आदरणीय मंडळी पहातो. सारा जन्म कह करून पैसा पैसा जोदून जमा केलेल्या रकमेची पिशवी ढोळयाना पाणी आणून नि आशीर्वाद युक्त अंतःकरणाने तरुणाच्या हातीं देणारी वृद्ध मंडळी पहातो. औद्योगिक जीवनात हिरीरीने पढणारे उत्साही तरुण पहातो—अन् विश्वास वाटतो की आपले भवितव्य उज्ज्वल आहे !

—संजय

दायरेकटरांसाठी प्रॉकझी गोळा करणारा कंपनीचा नोकर

कंपनीचे अपील केटाळण्यात आले

श्री. चंद्रशेखर द्विवेदी हे एशिअन अंशुअरन्स कं. लि. चे गुंबद्धमधील ऑफिटिंग एजन्सी मैनेजरचे काम करीत होते, त्यास जुले १९४१ मध्ये कंपनीने कामावस्तुन काढले. ही गोष्ट कंपनीने अयोग्य केली, असा श्री. द्विवेदी यांचा सुंवई हायकोटीत दावा होता. १९४१ च्या वार्षिक साधारण सभेसाठी दायरेकटरांकरितां प्रॉकझी गोळा करण्याकरितां वास्तविक परगांवी जात असतांहि कंपनीच्या कामासाठी आपण जात आहो, असा श्री. द्विवेदी यांचा बहाणा होता, हे श्री. द्विवेदी यांच्या बढतपासचे कारण होते व ते सशुकिक आहे, असा कंपनीतके युक्तिवाद करण्यात आला. न्यायमूर्ति कोयाजी यांनी श्री. द्विवेदी यांच्या बाजूने निवाडा केला व त्यास तीन महिन्यांचा पगार, प्रॉबिंडेड फंडास कंपनीची कॉट्रिब्यूशन आणि कॉर्टसर्च हीं देवविली. न्यायमूर्ति आपल्या निवाडण्यात म्हणाले—“ प्रतिवादी कंपनीच्या नोकरीची स्थिति विकट होती. दायरेकटरांकरितां प्रॉकझी गोळा करा नाहीतर त्रास सोसावा ठागेल, अशी त्यास ताकीद होती, असे कंपनीचे हायरेकटर व मैनेजर मि. हेरोडिया यांनी सांगितले. अशी वस्तुस्थिति असताना, नोकराच्या कुत्यास गैरवर्तन म्हणणे कंपनीस शोभत नाही.”

वरील निवाडण्यावर एशिअन कंपनीने अपील करून, “ २ जुले रोजी कामावर हजर रहाण्याचा हुक्म केला असतांहि श्री. द्विवेदी हे गैरहजर राहिले व बोर्डवरील आजी दायरेकटरांना निवाडणुकर्ता पाडण्यासाठी प्रॉकझी गोळा करून त्यांनी आपल्या स्थानाचा युरुपयोग केला ” असा युक्तिवाद मांडला. “ २ जुले रोजी कामावर हजर न रहाणे समर्थनीय होते. दुसऱ्या मुद्याच्या तपशीलांत शिरतां येत नाही, कारण प्रॉकझीच्याला संगमत सिद्ध झालेले नाही ” असे म्हणून हायकोटाने कंपनीचे अपील केटावले.

प्रगतिपथावरील नवा

मैला चा — दंगड

सन १९४४ मधील प्रगति

नव्या कामांत ७० टक्के बाढ

खर्चाचे प्रमाण फक्त १०%

— आपला विमा किंवा एजन्सी आजच घ्या —

दि औंध म्यूच्युअल लाइफ अशुरन्स सोसायटी लि., पुणे.

आर. जी. साठे
सुपरिटेंट

व्ही. जी. जोशी
मैनेजिंग डायरेक्टर

१९४४ मधील प्रगति

— तुलनात्मक आंकडे —

१९४३ सालीं पूर्ण झालेले काम ८,००,००० रु.वर

१९४४ सालीं पूर्ण झालेले काम ११,००,००० रु.वर

विमा हस्त्यांचे उत्पन्न १९४४ सालीं १,८३,००० रुपयांचे वर झाले. खर्चाचे प्रमाण उतरले आहे व त्या प्रमाणात लाइफ फंडांत बाढ झाली आहे.

दि ट्रस्ट ऑफ इंडिया

अंशुअरन्स कं. लि. पुणे.

मैनेजर, श्री अश्यह—श्री. सरदार
व्ही. एच. देशप्रदेश, व्ही. ए. व्ही. जगत्काशमहाराज पंडित

— कोको प्या —

कोको हे उत्कृष्ट पेयाच आहे. सध्याच्या अचर्टचा-ईच्या दिवसांत तर अशा पेयाची अधिक जरूरी आहे.

“ संचरक ”

कोकोची मागणी करा. म्हणजे स्वस्त, उत्कृष्ट व शुद्ध कोको मिळेल.

— साठे चॉकोलेट वर्क्स,
पुणे २.

मार्च २१, १९४५

अर्थ

१०३

बाजार सुटी—

३०-३-४५ गुड़ क्राय हे

मुंबई शेअर बाजार

(मेसर्स द्वारा एम. लिमये आणि कं. पुणे ४ यांजकडून)

बाजार सुटी—

२१-३-४५ जमशेदी नवरोज

१९४४ मधील चढ़उतार	दिलेले व्याज † संहित ‡ अंतिम	व्याज केव्हा मिळते	कंपनीचे नांव मूल रु.	मंगळवार दि. १३३४५	बुधवार १३३४५	गुरुवार १३३४५	थुकवार १३३४५	सोमवार १३३४५
३३५; १९९६	१२९-८-९	आंगस्ट	टाटा डिफॉन्ट	३० २९४५-०	२९५२-८	२९३२-८	२०६२-८	२१०८-८
३३५; ३६९	२३-०-०	ओंगस्ट	टाटा आर्डिनरी	७५ ३९३-०	३९२-८	३९०-८	३८५-०	३९०-८
२२०१; १६९५	२५-०-०००	मार्च-संपेटे.	वॉचे डाईग	२५० १८४७-८	१८६६-८	१८५८-१२	१८००-०	१८५५-०
७६५; ५३३	१६-०-०००	मार्च-संपेटे.	कोहिनूर	१०० ६९५-०	६२५-०	६२१-०	६०८-०	६२९-०
६४३; ४७५	३५-०-०००	मे	स्वदेशी	१०० ५३५-०	५८८-०	५३८-०	५२१-०	५३९-०
४९८; ३६१	१०-०-०००	नोड्हे-एपिल	नागपूर	१०० ३८८-८	३८८-०	३८३-०	३७१-०	३८०-०
३७५; २६५	२५-०-०००	एपिल	फिनले	१०० ३०८-८	३०९-८	३१०-०	३१०-०	३०८-०
३९४; २८२	६-०-०००	ओक्टो-एपिल	गोकाक	१०० २९८-०	२९९-८	२९९-०	२९९-०	२९८-०
३०५; २१८	८-०-०००	जाने-जुलै	सिलेक्स	५० २६७-८	२६९-८	२६६-८	२६६-८	२६६-०
५१०-६६; ३-६	०-३-०००	मे	अपोलो	२ ४-५-६	४-५-०	४-५-०	४-२-०	४-२-६
२१-१८; १३-८-६	१-४-०	मे	इंडि. यु. ऑर्डि.	१० ३-२-०	३-२-०	३-२-०	३-१-०	३-२-३
४-१; २-७	०-५-०	मे	, डिफॉन्ट	१ १५०-०-६	१५१-१-०	१५१-१-०	१५१-१-०	१५१-१-०
१२७०; ६३०	१९१-०-०	जुलै	इंटर मालवा	१०० ६९०-०	६९३-८	६९२-८	६७२-८	६८१-८
२५४; २१६	८-०-०-०	जानेवारी	असो, सीमेट	१०० २३९-०	२३२-८	२३२-१२	२३०-८	२३२-८
२५६; २११	९-०-०	जानेवारी	चेपापूर शुगर	५० २२४-०	२२३-०	२२२-०	२२२-०	२२०-०
५७५; ३७६	७-८-०	डिसेंबर	चॉबे चार्मा	१२५ ५३५-०	५३५-०	५३३-१२	५३३-१२	५३७-८
१३-१२; ७३	२-०-०	जुलै	न्यू इंडिया औ०	१५ ८०-१२	८०-८	८०-१२	८०-८	८०-८
३८; २९-२	१-४-०	जानेवारी	सिंडिया स्टीम	१५ ३४-१	३४-२	३४-१	३४-१	३३-१४-०
८५; ४८	३-४-०	एपिल	शिवराजपुर	१० ५६-८	५६-८	५६-०	५६-०	५८-८-०
३३; ११	...	...	टाटा कोमिकल	१० २९-८	२०-९८	२०-८	२०-८	२०-८-०
१०; ६८-१२	३-०-०	संपेटेर	टाटा ऑर्डि	२५ ८०-०	८०-०	८०-०	८०-०	८०-१-०
		३३% रोजे	१०० १९-९-६	१९-९-६	१९-९-६	१९-९-६	१९-९-६	१९-९-९-०

व्याज-वजा (xd)

कोहिनूर २२-३-४५

अपोलो २६-३-४५

मुंबई शेअर बाजार

(मेसर्स द्वारा एम. लिमये आणि कं. पुणे ४ यांजकडून)

व्याज-वजा (xd)

वॉचे डाईग ७-४-४५

नागपूर २३-४-४५

स्वदेशी २७-४-४५

१९४४ मधील चढ़उतार	दिलेले व्याज † संहित ‡ अंतिम	व्याज केव्हा मिळते	कंपनीचे नांव मूल रु.	मंगळवार दि. १३३४५	बुधवार १३३४५	गुरुवार १३३४५	थुकवार १३३४५	सोमवार १३३४५
३३५; १९९६	१२९-८-९	ओंगस्ट	टाटा डिफॉन्ट	३० २९४५-०	२९५२-८	२९३२-८	२०६२-८	२०८५-०
३३५; ३६९	२३-०-०	ओंगस्ट	टाटा आर्डिनरी	७५ ३९३-०	३९२-८	३९०-८	३८५-०	३९०-८
२२०१; १६९५	२५-०-०००	मार्च-संपेटे.	वॉचे डाईग	२५० १८४७-८	१८६६-८	१८५८-१२	१८००-०	१८५५-०
७६५; ५३३	१६-०-०००	मार्च-संपेटे.	कोहिनूर	१०० ६९५-०	६२५-०	६२१-०	६०८-०	६२९-०
६४३; ४७५	३५-०-०००	एपिल	स्वदेशी	१०० ५३५-०	५८८-०	५३८-०	५२१-०	५३९-०
४९८; ३६१	१०-०-०००	नोड्हे-एपिल	नागपूर	१०० ३८८-८	३८८-०	३८३-०	३७१-०	३८०-०
३७५; २६५	२५-०-०००	एपिल	फिनले	१०० ३०८-८	३०९-८	३१०-०	३१०-०	३०८-०
३९४; २८२	६-०-०००	ओक्टो-एपिल	गोकाक	१०० २९८-०	२९९-८	२९९-०	२९९-०	२९८-०
३०५; २१८	८-०-०००	जाने-जुलै	सिलेक्स	५० २६७-८	२६९-८	२६६-८	२६६-८	२६६-०
५१०-६६; ३-६	०-३-०००	मे	अपोलो	२ ४-५-६	४-५-०	४-५-०	४-२-०	४-२-६
२१-१८; १३-८-६	१-४-०	मे	इंडि. यु. ऑर्डि.	१० ३४-११-८	१४-११-०	१४-११-६	१४-११-६	१४-११-०
४-१; २-७	०-५-०	मे	, डिफॉन्ट	१ ३-१-६	३-१-६	३-१-६	३-१-३	३-१-०
१२७०; ६३०	१९१-०-०	जुलै	इंटर मालवा	१०० ६९३-१२	७०१-८	७०६-८	७०८-८	७०८-१२
२५४; २१६	८-०-०-०	जानेवारी	असो, सीमेट	१०० २३९-८	२३१-८	२३१-८	२३१-८	२३१-८
२५६; २११	९-०-०	जानेवारी	चेलापूर शुगर	५० २२०-०	२१९-०	२१९-०	२१८-८	२२०-०
५७५; ३७६	७-८-०	डिसेंबर	चॉबे चार्मा	१२५ ५३५-०	५३१-८	५२७-८	५१०-८	५१०-८
१३-१२; ७३	२-०-०	जुलै	न्यू इंडिया औ०	१५ ८०-०	८०-८	८०-०	८०-८	८०-८
३८; २९-२	१-४-०	जानेवारी	सिंडिया स्टीम	१५ ३३-१४	३४-८	३४-८	३४-८	३४-८
८५; ४८	३-४-०	एपिल	शिवराजपुर	१० ५३-४	५३-०	५३-०	५३-०	५३-०
३३; ११	...	...	टाटा कोमिकल	१० २०-८	२०-८	२०-८	२०-८	२०-८
१०; ६८-१२	३-०-०	संपेटेर	टाटा ऑर्डि	२५ ६८-०	६८-०	६८-०	६८-०	६८-०
		३३% रोजे	१०० १९-९-९	१९-९-९	१९-९-६	१९-९-६	१९-९-६	१९-९-९

वर्ग पुस्तके (दू. शुक्र) वंद

वॉचे डाईग १६-३-४५ ते २१-३-४५
 शिवराजपुर २३-३-४५ ते ७-४-४५
 नागपूर २३-३-४५ ते ७-४-४५
 स्वदेशी १६-३-४५ ते १६-४-४५

दि. १९-३-४५

३% डिक्टी लोन = रु. ११-१२-०

१% १९६०-७० रु. ११२-१२-०

सोने ७०-८-० चाही १२६-१२-०

कलात ४४९-८-०

यंत्रविद्येसाठी हिंदी विद्यार्थी

यंत्रविद्या शिकण्यासाठी हिंदी विद्यार्थी इंग्लंड आणि अमेरिका द्या देशांकडे पाढविण्याचे हिंदुस्थान सरकार आणि त्या देशांची सरकारे हांच्यांत मुकर झाल्याचे दिसते. इंग्लंडला जाणारे विद्यार्थी जून १९४५ पर्यंत आणि अमेरिकेस जाणारे विद्यार्थी जानेवारी १९४६ पर्यंत त्या देशात पोंचले पाहिजेत. पहिल्या विद्यार्थ्यांचे अज आणि त्यासाठी शिफारसी २० मार्च १९४५ पर्यंत आणि दुसऱ्या विद्यार्थ्यांचे अर्ज केनुवारी १९४६ पर्यंत पोंचले पाहिजेत.

जोन मधाईचे मापण

“ स्वयंपूर्ण उद्योगव्याचे महत्त्व किती असते, तें द्या युद्धानें हिंदुस्थानला चांगले कळून चुकळे आहे. यंत्रादिं अवजारे, रसायने वर्गरेंची दुमिळता असल्यामुळे हिंदुस्थानची फारशी प्रगति होऊ शकली नाही. युद्धामुळे संशोधनाला जोर मिळाला. हिंदुस्थान आणि मित्रांमुळे हांच्यामध्ये शास्त्रीय प्रगतीसाठी एकोपा घालवा ही सूचना स्वागतार्ह आहे.”

विद्यार्थ्यांकरितं वहा

मुंबई सरकारने शाळा आणि कॉलेजांतील विद्यार्थ्यांकरिता लागणाऱ्या वहांसाठी कांहीं ट्राविक कागद बाजूला काढून ठेवण्याचे ठरविले आहे. अशा प्रकारच्या वहा पुरविण्याचे कंत्राट कांहीं हिंदी कागदाच्या गिरण्यांचे एजंटांनी अंगावर घेतले आहे. द्या वहा पुढे हेडमार्टांच्या वेगवेगळ्या संघातके किंवा शाळाकॉलेजांतील प्रमुखांच्यातके वाटण्यांत येतील.

रेशनिंग इन्स्पेक्टर्सना गणवेष मिळणार

मुंबई सरकारने रेशनिंग इन्स्पेक्टर्सना विशिष्ट प्रकारचे कोट व विजारी देण्याचे ठरविले आहे आणि त्याप्रमाणे अंमलवजावणीहि मुरु झाली आहे. अशा प्रकारची योजना करण्याचे कारण की, अलिकडे स्वतःस रेशनिंग इन्स्पेक्टर्स म्हणवून फसविणारांची संस्था वाढल्यामुळे ह्या प्रकारास आका ओलणे जल्ल वाढूलाग्याले आहे. द्यापुढे रेशनिंग इन्स्पेक्टर्स बस इन्स्पेक्टर्सप्रमाणे गणवेष घालून हिंदताना दिसतील. प्रत्येक इन्स्पेक्टरला वर्षातून तीन गणवेष देण्यांत येतील आणि अशा ७०० गणवेषांना सरकारला सुमते क. २०,००० वार्षिक खर्च येईल.

तुंगभद्रा नदीवरील धरण

मळपुरम येथे तुंगभद्रा नदीला धरण बांधण्यात येणार आहे. धरणाची भिंत १५० फूट उंच आणि ८,२०० फूट रुंद असेल. धरणाचा स्वर्च ७ कोटी रुपये येऊन स्वरीज कालव्यांचा स्वर्च ६८ कोटीपर्यंत येईल असा अंदाज आहे. हैद्रावाद संस्थान आणि मद्रास सरकार हांच्यामध्ये प्रस्तुत योजनेसंबंधी गेली चाळीस वर्षे वाटाघाटी चालस्था होत्या, त्या संपुष्टीत येऊन धरणाच्या योजनेस प्रारंभ क्षाल्याचे उभयपक्षांकडून जाहीर करण्यात आले आहे.

म्हशीस हेण्याची लस दोचणार

मुंबई शहरात आणि आसपासच्या भागांत दरवर्षी किंवेक दुभती जनावरे हेणगाला बळी पडतात आणि दुधाची उंचाई भासते. ती दूर ब्हावी म्हणून ४०,००० म्हशीस लस दोचावायाची आहे.

→ न्यू इंडिया इंडस्ट्रीज लि. ←

(Approved Re-readers and Approved Contractors)

२६ लॅमिंग्टन नॉर्थ, मुंबई ११.

अध्यक्षः—श्री. ग. स. मराठे, ऑक्युअरी.

महाराष्ट्रांतील रक्कराच्या फ्रमुख कारखाना

★ गिरणीचे रोलर्स ★ रक्करी हातमोजे ★ छापसान्यांचे रोलर्स
★ रीमोल्ड टायर्स ★ रक्करी वॉर्शर्स ★ सॉलिड व्हील्स

व इतर रक्करी माल तयार होतो.

प. ग. मराठे

मनेंजिंग डायरेक्टर

तयार करण्याचे व्यापारी महिंद्रकर वर्द्ध मिरगांव, मुंबई नं. ४
व बुधवार चौक, पुणे.

संस्थापक :
कै. नानासाहेब सरपोतदार पूना गेस्ट हाऊस वेलिफोन
नं. ७७९

हे पत्र पुणे, वेत भाष्टुरी घ. नं. ११५११ आर्द्दमुख्य छापसान्यात रा. विहळ द्वारा बळी, यांनी डारिले ३
रो. शीणद वाप्त फाले. वी. रु. यांनी 'दुर्गाधिष्ठास,' नायुरी, घ. नं. १३४१३, पुणे राह, येथे दस्तिह केले.